

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ceban Vasile în numele inculpatului Cernov Vladimir și de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central din 03 februarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cernov Vladimir XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 03.12.2015 – 03.02.2017 (prima instanță);*
- 2. 27.02.2017 – 11.10.2017 (instanța de apel);*
- 3. 28.12.2017 – 21.02.2018 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 03 februarie 2017, Cernov Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, ceea ce constituie 5000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Cernov Vladimir, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind survenirea acestora, acționând cu intenție, cunoscând faptul existenței încheierii Judecătoriei Bălți din 27 februarie 2015, conform căreia se interzice pârâților Cernov Vladimir și Cernov Tatiana să demoleze imobilul amplasat în XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, și anume în partea ce ține de componentele imobilului desemnat cu lit. B (sau B2), încăperile nr. 14-15, cu suprafața totală de 45,6 m² și a șopronului cu suprafața de 99,75 m², hotărâre care a devenit executabilă, precum și despre existența titlului executoriu emis de Judecătoria Bălți, care i-a fost adus la cunoștință lui Cernov Vladimir la 02.03.2015, fapt confirmat prin procesul-verbal din 02.03.2015, întocmit de executorul judecătoresc Romah Oleg, intenționat nu a executat cerințele titlului executoriu nr. 2-12/2014 și a continuat să demoleze imobilul amplasat în XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, și anume în partea ce ține de componentele imobilului desemnat cu lit. B (sau B2), încăperile nr. 14-15, pentru care faptele la 03.03.2015, de către executorul judecătoresc Romah Oleg, i-a fost întocmit lui Cernov Vladimir procesul-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 318 alin. (1) Cod contravențional și ca urmare, potrivit hotărârii Judecătoriei Bălți din 29 mai 2015, Cernov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, ceea ce

constituie 1000 lei, hotărâre care a fost menținută fără modificări de către Colegiul penal al Curții de Apel Bălți prin decizia 29 iulie 2015, care este irevocabilă.

După aplicarea sancțiunii contravenționale, necătând la faptul că decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale este irevocabilă, Cernov Vladimir intenționat nu a executat hotărârea instanței de judecată și a continuat acțiunile sale infracționale îndreptate spre demolarea bunului imobil amplasat în XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, în partea ce ține de componentele imobilului desemnat cu lit. B (sau B2), încăperile nr. 14-15, cu suprafața totală de 45,6 m² și a șopronului cu suprafața de 99,75 m², fapt confirmat prin procesele-verbale întocmite de executorul judecătoresc Romah Oleg la 29.06.2015, 01.07.2015, 20.07.2015, 18.08.2015 și 11.09.2015.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ceban Vasile în numele inculpatului și de inculpat, care au solicitat casarea totală a acesteia și dispunerea achitării lui Cernov Vladimir, deoarece în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cererii depuse, apelanții au invocat următoarele:

- declarațiile date de inculpat în fața primei instanțe au fost confirmate prin cele date de martorii Miloși V., Grădinari V. și Pleșca Gh., care au confirmat faptul că demolarea șopronului, care era în stare avariata și prezenta pericol pentru lucrători, a avut loc până la sfârșitul lunii februarie 2015, iar ulterior s-a efectuat reconstrucția acestuia;

- prima instanță a ignorat argumentele părții apărării care, făcând trimitere la materialele cauzei, a demonstrat că după aplicarea sancțiunii contravenționale Cernov Vladimir nu a acționat în mod ilegal.

În acest context, apelanții au indicat că prima instanță, respingând versiunea părții apărării, s-a bazat pe conținutul proceselor-verbale întocmite de executorul judecătoresc la 18.08.2015 și 11.09.2015. Sub acest aspect, apelanții au indicat că procesul-verbal din 18.08.2015 demonstrează că șopronul era deja construit, nefiind vorba de o careva demolare, iar cel din 11.09.2015 probează faptul că avea loc repararea acoperișului încăperii, care a fost deteriorat în rezultatul ploilor abundente și a vântului puternic din acea perioadă. Astfel, în opinia apelanților, procesele-verbale în cauză demonstrează neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal în acțiunile lui Cernov Vladimir;

- prima instanță ilegal și neîntemeiat a respins cererea părții apărării, prin care s-a solicitat acordarea termenului pentru prezentarea de probe suplimentare, care în viziunea apelanților demonstrează vinovăția lui Cernov Vladimir. În același context, apelanții au indicat că prima instanță ilegal și neîntemeiat a respins și cererea părții apărării, prin care s-a solicitat invitarea unui expert în domeniul construcției, care ar fi dat răspuns la incertitudinile ce vizează procesele-verbale menționate. În opinia apelanților, prin poziția manifestată, prima instanță a lezat dreptul la apărare a lui Cernov Vladimir.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017, a fost admis din alte motive apelul declarat, casată total sentința și dispusă încetarea procesului penal în privința lui Cernov Vladimir, în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împlinirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, cu liberarea lui de răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a concluzionat asupra corectitudinii soluției primei instanțe, la baza căreia au fost puse probe care au constituit obiectul cercetării judecătorești, la caz fiind relevante declarațiile martorilor Roșca A., Lupașco A., Bucătaru M. și Coțofană Gh., precum și a executorului judecătoresc Romah O.

În raport cu declarațiile depuse de persoanele nominalizate, instanța de apel a considerat justificată condamnarea lui Cernov Vladimir inclusiv prin probele administrate la caz (f.d. 51-52, vol. II).

Întru respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor în procesul penal, prin admiterea cererii formulate de apărătorul inculpatului, instanța de apel a dispus audierea specialistului în domeniul construcției Voineac A., care a confirmat lipsa la șopronul metalic a elementelor construcției vechi, el fiind acoperit cu tablă metalică, astfel reflectând o construcție finisată, nefiind evidențiate careva elemente ale demolării, schimbarea țevii felinarului neconstituind demolare, reprezentând un element al construcției respective (f.d. 43, vol. II).

Considerând dovedită vinovăția inculpatului, instanța de apel a ținut să aprecieze critic argumentele aduse în susținerea solicitării de achitare a ultimului, acestea venind în contradicție cu împrejurările de fapt ale cauzei, fiind orientate spre evitarea răspunderii și pedepsei penale, iar versiunea formulată de martorii Miloși V., Grădinari V. și Pleșca Gh., prin care se susținea că demolarea construcției a avut loc la sfârșitul lunii februarie a anului 2015, urma a fi respinsă reieșind din caracterul absolut contrar probelor administrate la caz.

Sub aspectele enunțate, instanța de apel a conchis asupra lipsei temeiurilor de a pune la îndoială declarațiile făcute de Roșca A., care a anunțat organele competente privind acțiunile ilegale ale inculpatului, declarații care coroborează cu cele date de executorul judecătoresc Romah O. și martorii Lupașco A., Bucătaru M. și Coțofană Gh., care fiind audiați atât la faza urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în prima instanță, cu respectarea principiului contradictorialității procesului penal și a egalității armelor, au depus declarații consecvente privind împrejurările cauzei, părțile având acces în egală măsură la audierea persoanelor nominalizate.

În prezența acestor circumstanțe, instanța de apel a statuat asupra faptului că partea acuzării a reușit să prezinte suficiente probe în sprijinul învinuirii formulate, care dovedesc vinovăția lui Cernov Vladimir în comiterea infracțiunii incriminate, iar argumentele invocate de apelanți în susținerea lipsei de probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului erau neîntemeiate.

Reținând împrejurările faptei, în raport cu probele administrate pe caz, instanța de apel a conchis că Cernov Vladimir intenționat nu a executat documentul executoriu emis de Judecătoria Bălți la 27 februarie 2015, fapt urmat de tragerea lui la răspundere contravențională în baza hotărârii Judecătoriei Bălți din 29 mai 2015, menținută fără modificări prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iulie 2015, iar ca rezultat al continuării neexecutării intenționate a hotărârii de judecată, acțiunile lui Cernov Vladimir au constituit infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reținut că potrivit art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă, *hotărârile judecătorești definitive sânt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova*, potrivit art. 8 alin. (1) Cod de executare,

cerințele executorului judecătoresc, înaintate în modul stabilit de Codul de executare și de alte acte normative, sânt obligatorii pentru toate persoanele fizice, iar potrivit art. 10 alin. (1) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

Instanța de apel a reținut că la caz, fiind intentată procedura de executare a titlului executoriu emis în baza unei încheieri judecătorești irevocabile și executorii, executorul judecătoresc Romah O., la 02.03.2015, sub semnătură i-a adus la cunoștință lui Cernov Vladimir interdicțiile aplicate și consecințele neexecutării lor, înmânându-i copiile actelor procedurii de executare, iar ignorarea intenționată de către Cernov Vladimir a executării titlului executoriu în perioada de până și după aplicarea sancțiunii contravenționale în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional formează obiectul infracțiunii, săvârșirea căreia a fost constatată.

În acest context, instanța de apel a reținut că neexecutarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a continuat după tragerea la răspundere contravențională, va servi drept obiect al învinuirii în materie penală, sancțiunile contravenționale reprezentând situațiile-premise în raport cu neexecutarea hotărârii instanței – la caz cele stabilite prin procesele-verbale din 13.03.2015, 29.06.2015, 01.07.2015, 20.07.2015, 18.08.2015 și 11.09.2015, iar alături de relatările persoanelor audiate referitor la efectuarea lucrărilor, inclusiv în vara anului 2015, denotă corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, motiv din care alegația părții apărării privind reținerea unor și aceleași probe atât în cauza contravențională în privința lui Cernov Vladimir, cât și în cea penală, urma a fi respinsă.

Instanța de apel a reținut că componența de infracțiune prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal este una formală, se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă a activității criminale și se consumă la momentul încetării activității criminale – la caz momentul consumării fiind constatarea ultimei acțiuni întreprinse de către Cernov Vladimir, prin procesul-verbal din 11.09.2015 întocmit de executorul judecătoresc.

Prin prisma aprecierii doctrinei și a condițiilor de aplicare a dispozițiilor art. 7 alin. (2) Cod penal, raportate la prevederile art. 4 din Protocolul nr. 7 la CoEDO, referindu-se la argumentul apelanților, prin care se susținea că inculpatul a fost urmărit de două ori pentru una și aceeași faptă, instanța de apel a ținut să specifice că răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, ca excepție de la norma generală, poate fi aplicată doar în condițiile în care a fost depășită situația-premisă, care constă în tragerea la răspundere contravențională, prin care persoanei i s-a acordat posibilitatea sesizării caracterului ilegal al acțiunilor sale, prin aplicarea primară a sancțiunii contravenționale pentru cei ce nu execută hotărârile judecătorești, cu atenționarea despre eventuala răspundere penală.

Astfel, instanța de apel a ținut să respingă argumentele apelanților, prin care se susținea efectuarea lucrărilor de reparație/întreținere a construcției în litigiu, în vederea prevenirii deteriorării acoperișului ca rezultat al unor calamități naturale ce au avut loc la 04.09.2015, or fapta reținută în acțiunile inculpatului a fost una prelungită, a durat o perioadă sporită de timp, fiind în repetate rânduri constatată de către executorul judecătoresc la sesizările persoanei cointeresate Roșca A., la caz neavând importanță categorizarea acțiunilor, relevant

fiind faptul că imobilul a suferit schimbări în raport cu starea lui tehnică existentă la data adoptării încheierii judiciare cu interdicțiile stabilite în ea, despre care Cernov Vladimir cunoaștea din momentul în care hotărârea judecătorească i-a fost adusă la cunoștință contra semnătură.

Constatând ca fiind comisă de către Cernov Vladimir infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că în cauză a intervenit expirarea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, din care considerent s-a impus soluția dispunerii încetării procesului penal în privința lui Cernov Vladimir, cu liberarea lui de răspundere penală.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de avocatul Ceban Vasile în numele inculpatului Cernov Vladimir și de inculpat, depus la 28 noiembrie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Cernov Vladimir, deoarece în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cererii depuse, recurenții invocă următoarele:

- atât la examinarea cauzei în prima instanță, cât și în apel, inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că șopronul vechi s-a defectat și a fost nevoit să-l demoleze până la 27.02.2015, el fiind înștiințat de către executorul judecătoresc abia la 02.03.2015 despre existența hotărârii judecătorești prin care a fost interzisă demolarea construcțiilor în litigiu. La momentul înștiințării se instalau pilonii pentru noua construcție, lui nefiindu-i interzisă, de către executorul judecătoresc, efectuarea a careva acțiuni, deoarece la acel moment nu existau interdicții. Inculpatul a declarat că nu ține minte dacă i-a fost înmănată copia titlului executoriu, iar la 02.03.2015 a refuzat să semneze procesul-verbal întocmit de executorul judecătoresc, deoarece a solicitat prezența avocatului;

- contrar dispozițiilor enunțate în pct. 87 al hotărârii Curții Constituționale nr. 13 din 11.06.2013 „Privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 320 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, în redacția Legii nr. 173 din 9 iulie 2010 pentru modificarea unor acte legislative (sesizarea nr. 1g/2013)”, art. 281 alin. (2) și 296 alin. (2) Cod de procedură penală, cu ignorarea dispozițiilor art. 6 § 1 CoEDO și constatărilor expuse de CtEDO în cauza *Adrian Constantin c. României*, învinuirea înaintată lui Cernov Vladimir este una neconcretă, neclară, vagă, imprevizibilă și afectează dreptul inculpatului de a ști pentru ce faptă este învinuit și, în consecință, lezează dreptul acestuia la apărare.

În opinia recurenților, abordarea raporturilor juridice contravenționale și penale de către instanțele de judecată, contrar prevederilor legale stipulate, denotă că în cauză a fost lezat dreptul fundamental al lui Cernov Vladimir de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori.

- în rechizitoriu este specificat că faptul neexecutării hotărârii instanței de judecată este confirmat prin procesele-verbale întocmite de către executorul judecătoresc Romah O. la 13.03.2015, 29.06.2015, 01.07.2015 și 20.07.2015. Sub acest aspect, recurenții menționează că faptele indicate în procesele-verbale respective au fost comise până la 29.07.2015 – dată

la care a fost adoptată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, prin care a fost menținută hotărârea Judecătorei Bălți din 29.05.2015, de sancționare a lui Cernov Vladimir în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional. În opinia recurenților, procesele-verbale menționate nu puteau, sub nici o formă, să fie incluse în rechizitoriu drept mijloace de probă și nici nu pot servi drept probe ca atare, după data de 29.07.2015.

În același context, recurenții menționează că prima instanță în mod legal a exclus aceste procese-verbale și nu le-a considerat drept probe, iar instanța de apel, nejustificat, le-a apreciat drept probe, statuând asupra necesității respingerii afirmației părții apărării, prin care se susținea inadmisibilitatea operării în procesul penal cu probe reținute în cadrul procesului contravențional. În opinia recurenților, poziția instanței de apel este contrară doctrinei și practicii Curții Supreme de Justiție (cauzele penale nr. 1ra-1376/2016 și 1ra-1154/2016).

- în ambele hotărâri judecătorești atacate în cauză neîntemeiat s-a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului este probată prin procesele-verbale întocmite de către executorul judecătoresc Romah O. la 18.08.2015 și 11.09.2015, deoarece aceste procese-verbale conțin fotografii din care reiese clar că deja la data de 18.08.2015 șopronul construcției era construit în totalitate, nefiind generalmente vorba de o careva demolare.

Mai mult ca atât, faptul finisării construcției anume la 18.08.2015 a fost confirmat în ședința de judecată și de către fostul diriginte de șantier, martorul Coțofană Gh., iar faptul că procesele-verbale menționate denotă că, de facto, era vorba de lucrări de construcție și nu de demolare, a fost confirmat de către specialistul în domeniul construcției Voineac A., audiat la solicitarea părții apărării în apel, declarațiile căruia nu au fost luate în considerație de către instanța de apel.

- instanța de apel, prin soluția adoptată, a încălcat prevederile art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, care stabilesc că în cazul prevăzut de art. 275 alin. (4) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului, în cazul dat procedura continuând în mod obișnuit;

- instanța de apel a lezat în mod substanțial dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CoEDO, fără a ține cont de explicațiile date în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale”, nr. 17 din 19.06.2000, de constatările din hotărârea Curții Constituționale „Privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova”, nr. 55 din 14.10.1999 și de prevederile art. 4 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, fără a ține cont de faptul că sarcina primordială cu privire la aplicarea CoEDO revine instanțelor naționale, și nu CtEDO.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care pledează pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea soluției propuse, procurorul menționează că instanța de apel, în urma analizei ample a probelor, just a reținut încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și a admis cerințele înaintate de partea apărării, privind încetarea procesului penal în privința lui Cernov Vladimir.

Procurorul menționează că potrivit art. art. 6 pct. 11/1, 27 alin. (1), 414 alin. (1), (2), 434 Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării acestora.

Suplimentar, procurorul menționează că procesul penal a fost pornit la 07.10.2015, în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, conform actului de sesizare a executorului judecătoresc din 26.09.2015 (f.d. 1, 3, vol. I). Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29.07.2015 a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 29.05.2015, privind sancționarea lui Cernov Vladimir în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional. În aceste circumstanțe, în opinia procurorului, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți și, în mod corespunzător, decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, astfel lipsind temeiuri de casare a acesteia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal apreciază critic poziția recurenților, prin care se invocă că învinuirea înaintată lui Cernov Vladimir este una neconcretă, neclară, vagă, imprevizibilă și afectează dreptul inculpatului de a ști pentru ce faptă este învinuit și, în consecință, lezează dreptul acestuia la apărare. În acest context, Colegiul penal constată că potrivit materialelor cauzei, Cernov Vladimir a refuzat să semneze ordonanța de punere sub învinuire și procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și prezentare a materialelor acumulate la urmărirea penală (f.d. 95 verso, 100, 101 vol. I), **însă în ședința de judecată în prima instanță, potrivit procesului-verbal, a declarat că învinuirea îi este clară (f.d. 157, vol. I).**

Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus asupra invocării privind lezarea dreptului lui Cernov Vladimir de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori, specificând că răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 Cod penal, ca excepție de la norma generală, poate fi aplicată doar în condițiile în care a fost depășită situația-premisă, care constă în tragerea la răspundere contravențională, prin care persoanei i s-a acordat posibilitatea sesizării caracterului ilegal al acțiunilor sale, prin aplicarea primară a sancțiunii contravenționale pentru cei ce nu execută hotărârile judecătorești, cu atenționarea despre eventuala răspundere penală.

Sub acest aspect, Colegiul penal apreciază corectitudinea poziției instanței de apel, care respingând argumentele apelanților, a constatat că fapta reținută în acțiunile inculpatului a fost una prelungită, a durat o perioadă sporită de timp, fiind în repetate rânduri constatată de către executorul judecătoresc la sesizările persoanei cointeresate Roșca A., la caz neavând importanță categorizarea acțiunilor, relevant fiind faptul că imobilul a suferit schimbări în raport cu starea lui tehnică existentă la data adoptării încheierii judiciare cu interdicțiile stabilite în ea, despre care Cernov Vladimir cunoaștea din momentul în care hotărârea judecătorească i-a fost adusă la cunoștință contra semnătură.

Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmare nici alegația recurenților, precum că procesele-verbale întocmite de către executorul judecătoresc Romah O. la 13.03.2015, 29.06.2015, 01.07.2015 și 20.07.2015 au fost legal excluse de către prima instanță din rândul mijloacelor de probă. Sub acest aspect, Colegiul penal constată că prima instanță a pus la baza vinovăției inculpatului procesele-verbale nominalizate (f.d. 242 verso, vol. I).

Subsidiar aprecierii probelor de către instanța de apel, criticată de către recurenți, Colegiul penal menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Colegiul penal constată că prin argumentele recurenților privind declarațiile martorilor, ale specialistului Voineac A. și conținutul proceselor-verbale întocmite de către executorul judecătoresc Romah O. se expune o critică asupra modului în care acestea au fost apreciate de către instanța de apel, critică care în opinia recurenților este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate. Colegiul penal constată că argumentele recurenților comportă o solicitare de reapreciere a probelor, care nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se îndeplinește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că *instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.*

Din considerentele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurenților în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

Sub aspectul chestiunii de apreciere a probelor, Colegiul penal constată că argumentele invocate de recurenți au fost pe deplin abordate la etapa judecării apelului, asupra lor fiind expuse concluzii relevante în decizia atacată, enunțate la pct. 4.1. al prezentei decizii, care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei și plenitudinii lor.

Privind invocarea recurenților că instanța de apel, prin soluția adoptată, a încălcat prevederile art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, care stabilesc că în cazul prevăzut de art. 275 alin. (4) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului, Colegiul penal constată că inculpatul generalmente a omis să se expună în privința solicitării procurorului de încetare a procesului penal, avocatul pronunțându-se în locul acestuia (f.d. 44, vol. II), astfel pasivitatea inculpatului nu poate fi imputată instanței de apel sub aspectul admiterii unei erori de drept.

În legătură cu faptul că decizia instanței de apel, după cum s-a arătat anterior, este motivată suficient inclusiv sub aspectul argumentelor expuse în recursul ordinar, Colegiul penal conchide că eroarile de drept invocate de recurenți, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, nu și-a găsit confirmare în cauză. Totodată, Colegiul penal constată că recurenții au omis să invoce argumente din care să reiasă că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau că acesta este expus neclar, precum și că în cauză a fost comisă o gravă eroare de fapt, care a afectat soluția instanței de apel, ceea ce denotă că și aceste temeiuri pentru recurs nu și-au găsit confirmare.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cerere nu și-au găsit confirmare, precum și din considerentul că argumentele privind aprecierea probelor sunt inadmisibile, iar alte erori care ar impune soluția casării hotărârilor judecătorești nu s-au depistat, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ceban Vasile în numele inculpatului Cernov Vladimir și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Cernov Vladimir XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș